

DEN PO ...

Ášter 1/2, 07 Áerven 2016

Motto: Jak se chovat k ÁlovÁku, se kterým jste strÁvili noc, ale nejste si jistí svým vztahem k nÁmu? JeÁ chvíli jen tak nehnutÁ leÁeli. Co se to mezi nimi stalo? Jak se k ní má po tomhle ráno chovat? Moc dobÁme si uvÁdomoval, Áe to o zaÁal, ale ona se také nebrÁnila. Byla tak blízko a její pokoÁka, po létÁ jeÁ karamelová, jeho ruce pÁtímo vyzývala k tomu, aby se jí dotýkal. UÁ dlouho po ní pokukoval, ale nikdy ho nenapadlo, Áe by se mohlo stát tohle...

PoloÁil jí ruku na boky. NeodstrÁila ji, jenom se jí nÁnÁ dotýkala. UÁ dlouho po ní touÁil. Muselo to takhle dopadnout, tahle novÁ situace ho uvrhla do strÁné nejistoty. Co bude ráno, aÁ se vedle ní probudí? MÁli by si o tom promluvit nebo bude lepÁí dÁlat, Áe se nic nestalo? Chvíli pÁemýlel. Kde se v nÁm vzala ta odvaha? By veÁer s pÁteli na pivko v místní hospÁdce. HrÁli kuleÁník a bájeÁnÁ se bavili. Choval se k ní tak jako vÁdycky. Áádny náznaky, Áádny dusno. ProstÁ nic. Nic co by pÁedpovídalo budoucí udÁlosti. MÁla na sobÁ tu úÁasnÁ rafinovanou halenku, která jí ledabyle odhalovala podprsenku. Byla si vÁdoma toho, Áe co se poprsí týká, pán BÁh na ní neÁetÁ a dávala to muÁm kolem sebe patÁiÁnÁ najevo. VÁdycky, kdyÁ se sklÁnÁla ke stolum aby posla dalÁkouli do dÁlku, vyklouzl jí z drdolu pramen a sjel aÁ na holÁ ramena. Je tak sexy, Áikal si v duchu, ale nedal na sobÁ nic znát. Moc dobÁme si vÁiml, jak po ní ostatní kluci koukají. Bylo mu trapné je napodobovat, ale výhled na její prsa mu nedával spát. KoneÁnÁ se odhodlala ke Áouchu. VýstÁihem projela vlna, která oslnila vÁechny pÁitonné pány. "Ha! DvÁ!" radovala se, kdyÁ druhÁ koule zmizela v tmavé tlamÁ stolu. "Hmm", zahuÁeli kolem stojící kamarádi a dávali si práci s tím, aby si ten pohled pÁed tím, neÁ se narovnal, udrÁeli v pamÁti co nejdýl. "Tak co na to ÁíkÁ?" pÁistoupila k nÁmu zezadu s pivem v ruce. VonÁla parfémem, který jí dal loni na narozeniny. Objala ho zezadu kolem ramen. Musela stát na ÁpiÁkách, aby na nÁj dosáhla. PÁejela mu rukou po hrudníku. Kdyby tak vÁdÁla, co to s ním dÁlá, pomyslel si. OÁividnÁ nevÁdÁla. Chvíli tam jen tak stáli a koukali, jak hraje jejich soup. Cítil její dech na krku. Naskakovala mu z toho husí kÁÁe. "No, sluÁný." UsmÁla se. S jeho hodnocením byla spokojená. Pustila jej, aby se napila. "HrajeÁ," houkl na ní. PoloÁila poloprázdný pÁlitr na stÁl a chopila se tága. Chvíli stála zamyÁlenÁ. KuleÁníkové koule vypadaly jako rozsypané ÁvýkaÁky, které si jako malÁ kupovala v cukrárnÁ. "Hmm, no tak teÁ mi Átekni, co s tím mám udÁlat." NeÁÁastnÁ kroutila hlavou. Zamyslel se také. "JednoduÁe, Áervenou poÁleÁon; do rohu, tam se odrazí a trefí Álutou." Mezi oboÁím jí naskoÁila nechÁpavÁ vrÁska. "VÁbec nechÁpu, jak to myslíÁon;. PojÁ to zahrát ty." Dala si ruce v bok a Áekala, aÁ se k ní doÁon;ourÁ. "Hej to nejde," okÁtikne se soupeÁ, "musí to zahrát sama," dokonÁí a tÁÁon;í se, aÁ se Hanka zase skloní ke stolu.

"OK kdyÁ je to takový problém, tak to mÁÁem zahrát oba. Já tÁ nasmaÁruju a ty to ÁouchneÁon;. MÁÁotoÁí se na kamarÁda. Ten jenom pohodí rameny. Taková spÁsnÁ myÁlenka. MÁÁe se jí teÁ hned dotknout a nebude to vypadat divnÁ. DÁlá to pÁece pro tým, Áe. Stoupne si tedy za Hanku, odhrne jí pramen z ramen za ucho, aby lívidÁl na ty dvÁ skotaÁící kÁzla, a vezme její ruku, aby urÁil smÁr. KdyÁ se jí opÁe o zÁda, aby neztratil rovnováhu, u tluÁe srdce. NesmíÁ ho to vzruÁí, ale nesmí to na sobÁ nechat znát. Ale kde se to v nÁm bere? VÁdyÁ je to Hanka. Jeho kamarÁdko, se kterou se znÁ uÁ pÁt let. Hanka, se kterou v obleÁení naskákali do vody, protoÁe se rozhodli, Áe se potÁebují zchladit. Hanka, která zásadnÁ mluvila o vÁem moÁném, jen ne o svých vztazích. Hanka, která - byla to prostÁ ta Hanka. TeÁ bylo najednou nÁco jiné.

Její pÁitonnost jej vzruÁovala, tak jako nikdy. Tolikrát uÁ vedle sebe spali. Dnes to bude ale jiné. Ten pocit mÁdelÁí dobu. NevÁdÁl, vÁem to bude jiné, ale tuÁil, Áe není daleko od pravdy. "Jupí..." uslyÁel z niÁe nic radostný výkÁík. Na puse ucítil HanÁiny rty. "Vyhráli jsme!" kÁiÁela. Byla jako malÁ holka. S kamarÁdy si potÁsli rukou, ale pak je stejnÁ donutili podlézt stÁl a Áon;tÁkat, tak znÁla pÁece sÁzka. "Za to má u mÁ pak instruktor velkého panÁka," prohlÁsila a uÁ jej tÁhla k baru. Musel na ni poÁád zírat. UÁ to snad nebylo ani koukání. ProstÁ na ni civÁl. PÁesnÁ tak, jak se na ni koukali ostatní muÁi, kteÁtí u baru sedÁli. Dneska jí to opravdu výjimeÁnÁ sluÁNormÁnÁ chodila v obyÁejných triÁkách a dÁínách, ale dneska se vyfikla. Zelenkavý top jí pÁes boky padal na zadeÁek kostkované kalhoty jí opravdu sluÁely. Najednou si nebyl jistý tématem rozhovoru. OÁem to vlastnÁ mluví? Na chvíli se zarazil a poslouchal, se jak ÁíkÁ nÁco o novém autu, které si chce koupit, protoÁe uÁ jej potÁebuje. Jí to bylo urÁitÁ

jedno, ale s p^áedstíraným zájmem jeho nudnou ^áedstavy poslouchala.

Kopli do sebe vodku a vraceli se ke stolu. Dotknul se jejich beder, kdy vcházeli do sálu, kde sed^ál zbytek party. Co to vlastn^á d^álá? O co se tu sna^áí? ptal se ho mozek. Nem^ál potuchy, jak tohle skon^áí. Jediné, co te^á cht^ál, bylo jít s ní n^á vzduch. N^ákam, kde je nebudou sledovat o^á kamarád^á. N^ákam, kde ji bude moct políbit. N^áco mu povídala, ale vnímal jen pohyby jejích rt^á. P^áedstavoval si jaké by to bylo, kdyby se její rty p^áisály k jeho... Zapudil tu myšlenku s tím, ^áže to jeho kamarádka. P^áesto m^ál pocit, ^áže se dneškem v jeho vztahu k ní n^áco zm^ánilo. Nesmím to na sob^á dát znát, umínil si.

Ve^áer se pomalu blí^áil ke svému konci. Stále víc se mu hlavou honili p^áedstavy dnešné noci. Spolu v jedné posteli. Jejich t^ála nebudou vzdálená ani dvacet centimetr^á. Kolikrát u^á vedle sebe takhle usínali? Nikdy se nic nestalo. Jen^áže v^ád^ál, ^áže dneska se asi neud^áí. M^ál by si s ní promluvit? Jen^áže nebylo o ^áem. Co by jí ^áekl? "Víš, jsem vid^ál tvoje prsa, postavil se mi a já bych cht^ál, abys mi od toho pomohla." no to ur^áit^á. "Hani, miluju t^á, ud^áláš mi to?" Nemohl jí ^áct, ^áže ji miluje. Nemiloval. Jen ho strašliv^á p^áitahovala. Byla jako zakázané ovoce. Cht^ál taky jíst ze stromu poznání. Cht^ál zjistit, jaké to je zakousnout se do jejích rt^á. Vyhnila by jej ze svého ráje? Nev^ád^ál, co si s novou situací po^áít. Cht^ál cítit její t^álo blízko svého, ale nemohl mluvit o citech, proto^áže ^áádné ne. Bylo by o tolik jednoduše, ^áct: "Hani, zamíloval jsem se do tebe." Pak by byl polibek skoro jistotou.

"Tak co panstvo, jak to máte dneska s placením?" ptá se hospodská, která u^á kolem nich dobrou p^áhodinu pobíhá s hadrem a uklízí. "Zavíráme, mláde^áí, tak se dohodn^áte a ma^áte." sype na n^áj s úsm^ávem. "No já myslím, ^áže dneska m^áli platit vít^ázové." navrhuje Hanka. "Jo jsem pro." p^áidává se k ní. "Jdem to vyrovnat." Po cest^á k baru má p^áíle^átoš odhodnotit také Han^áin zade^áek. Pohled^á m se u^á v^ábec nebrání. Dojdou k baru. Platí na p^ál, tak jako v^ádycky. Hanka zívne. Vypadá unaven^á. "U^á se t^áím do pe^áin, jsem dneska n^ájaká utahaná," zap^áede. Ani neví, jak se t^áím já, cht^ál by jí ^áct, ale místo toho jen ml^áky p^áík^áve. Cestou dom^á se do n^áj Hanka zav^ásí a chvíli zav^áenýma o^áima. P^áipadá mu roztomilá. Cht^ál by ji namíst^á obejmout a zlíbat, jen^áže s nimi jdou je^át^á ostatní je ^áeká rozestlaná postel se spoustou dek a pol^át^ák^á. No jo, hol^áí pokoj. Vysouká se z kalhot a padá do postele na znak. Hanka zakopne o jeho nohy, které tr^áí z postele do prostoru. "Hele, tohle si tam vem taky, jasný," zasm^áje se a nohy mu vyhodí na postel. Za^áíná se svlékat. V^ábec ji nenapadlo se jít n^ákam schovávat. Pro^á taky? Znají se tak dlouho, ^áže se vid^áli v plavkách i polonazí. Jen^áže Hanka je^át^á netu^áí, co se v n^ám odehrává. Nejr^ádi by si sedl a nepokryt^á ji sledoval, jen^áže copak se takové chování na kamaráda slu^áí? Ne, místo toho bo^áí hlavu do její r^áové deky a jen ob^áas nenápadn^á vykoukne, aby si nevíma, ^áže na ni kouká. Nemá sice t^álo bohyn^á, ale je na ní n^áco, co jej k ní p^áitahuje.

Kone^án^á se nasouká do toho bavln^áného tílka, ve kterém spí snad sto let. Na nohy si dá hu^áaté pono^áky a kone^án^á sko^áí do pe^áin. Místo dvou postelí mají se sestrou ud^álané leti^á ze dvou k sob^á sra^áených válečků. V prost^á bo^áí desky, na kterých musí v^ádycky spát ten, co je uprost^áed. Dneska padla karta na Hanku. Jen^áže ona se p^áece nenechá otloukat. Chvíli se na tvrdém l^áku p^áevaluje a hledá tu správnou polohu, ale pak to vzdá a p^áekulí se na jeho p^álku. Je nervózní, ale ta situace jej za^áíná velmi vzrušovat.

Vy^ákává. P^áemý^álí, jestli má v^ábec právo se k ní p^áit^á. Jestli jej nepo^ále do háje. Pro za^áátek ji pohládí po ruce. Nic. Nereaguje nijak, a kdo ml^áí, ten souhlasí. Polo^áí jí ruku na boky. Ucíť její teplo. Posune ruku výš a zase klesá. Slabé uspokojení. Neodkoplá ho hned. Za^áne ji hladit po tílku, které se mu vzáp^átí da^áí poodhrnout obratným pohybem palce. Pod b^áíky prst^á ucíť její hebkou poko^áku. Vzruš^áení se stup^áuje. Posunuje se k ní. Ona se ani neh^á nespí snad?

Najednou neví, jak pokrač^áovat. M^áže si k ní dovolit víc? Bere jej jako kamaráda? Nikdy nad tím nep^áemý^álel tu snad n^ájaká mo^ánost, ^áže by to spolu dali n^ákdy dohromady? Nejspí^á ne. Na druhou stranu, by se nebránil tomu, kdyby se mezi nimi n^áco stalo. Nev^ád^ál si s tím moc rady, stejn^á jako si nev^ád^ál rady s tím, co se mu d^álo v trenýr^á V^ád^ál, ^áže jestli se k ní bude je^át^á chvíli takhle tisknout, musí to poznat. Ur^áit^á jí to dojde a bude ho pova^áovat z úchylny. No co, riskne to. Posune se je^át^á kousek blí^á. Jejich t^ála u^á od sebe d^álí jen t^áí centimetry. Hanka si sundává pono^áky a za^áne jej hladit po holeních a chodidlech. Je strašliv^á lechtivý, ale v^áí t^ámhle dotyk^ám je jen k^áíe imunní. Je rád, ^áže kone^án^á n^áco ud^álala. Te^á ví, ^áže Hanka nespí, ^áže si stejn^á jako on uv^ádomuje jejich bl^á tím taky nic ned^álá. Odv^áí se tedy d^álat víc, ne^á jí jen hladit po bocích. Sune tílko výš a výš. Hanka na ma^á okam^áik mu ruku zarazí, ale pak ji zase pustí. Co m^álo tohle znamenat? Mo^áná si taky není p^áíli^á; jistá tím, co se d^áje. Mo^áná zva^áuje následky toho vyhrnutého nát^álníku.

Pak u^á se jen poddává tomu, po ^áem tak tou^áil celých p^át hodin, co byli v hospod^á. Jeho ruce objevují ka^ádé její. Jen na ta nejneprobádan^áí místa se zatím neopov^áí. Nechce to zkazit. Hanka se p^áizp^ásobuje. Celou noc nezamhou^áí o^áí a nepromluví ani slovo. Te^á je sedm ráno. Noc za^áíná ustupovat novému dni a oni le^áí vedle sebe jak sta^áí milenci. Hanka spí. On p^áemý^álí nad tím, co vlastn^á ud^álal. Jak se k ní má chovat? Má s ní o tom promluvit? Má p^áedstírat, ^áže se nic nestalo, pop^áipad^á, ^áže to bylo jen tím alkoholovým opojením? Neví si s tím rady, a tak utíká d^áí. T^áeba to v^áecho zaspí a t^áeba to byl jen sen.

Probudí jej a^á strašná rána. "Ooops! Dobré ráno," sm^áje se na n^áj Hanka a zvedá ^áidli. Dává na ni v^áci a p^áítom mu ukazuje to, kv^áli ^áemu v^áera zradil svoje p^áedsevzetí, ^áže s kamarádkami nikdy nic mít nebude. V^ábec ho nemrzí. Jen ^áeká, a^á k "tomu"; Hanka sto^áí rozhovor. Nestalo se tak. A nestane se tak ani b^áhem celého dne. Chvíli p^áemý^álí, jestli se mezi nimi opravdu n^áco stalo. O tom, ^áže to nebyl jenom sen, jej p^áesv^ád^áí skv^á Han^án^á tílku, které le^áí zmuchlané vedle jeho hlavy. Stalo se to. Vstává z postele a nejr^ádi by Hanku políbil. Neodv^áí se, ale u^á te^á se t^áí na dal^áí noc s ní. MADDEAN